

2η Ημερίδα Πτυχιακών Εργασιών

Τμήμα Θεατρικών
Σπουδών

71412025

Φιλοσοφική Σχολή
ΕΚΠΑ

12:00-16:00

αίθουσα 209

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΗΜΕΡΙΔΑΣ

11:30 – 12:00 Ωρα προσέλευσης

12:00 – 12:10 Έναρξη εργασιών

Χαιρετισμός από τον Αναπληρωτή Πρόεδρο του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών, καθηγητή **Γρηγόρη Ιωαννίδη**.

Α΄ Συνεδρία

Πρόεδρος: Αλεξία Αλτουβά

12:10 – 12:30

Άννα Γιακουμάτου, «Παραδοσιακές διαπολιτισμικές θεατρικές πρακτικές σε σχέση με το Αρχαίο Δράμα με επίκεντρο το Λύκειο Επιδαύρου – Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος»

12:30 – 12:50

Μαρία Αδαμοπούλου, «Οι διδαχές και οι ψυχολογικές προεκτάσεις του *Οιδίποδα Τύραννου*»

12:50 – 13:10

Ειρήνη Μπαζάνη, «Εκφραστικός χορός και Χοροθέατρο: Το νήμα του σύγχρονου χορού στη Γερμανία από το 1910 μέχρι και την εμφάνιση του Χοροθεάτρου»

13:10 – 13:30

Μαρία Δανάη Τσουρουφλή, «Συμβάσεις και κώδικες υποκριτικής στο ιαπωνικό Kabuki»

13:30 – 13:50 Συζήτηση

13:50 – 14:10 Διάλειμμα

Β΄ Συνεδρία

Πρόεδρος: Έλια Λακίδου

14:10 – 14:30

Ζωή Τζέλεση, «Ο πατέρας και η κόρη μέσα από το πρίσμα του σαιξπηρικού *Περικλή*»

14:30 – 14:50

Μαρία Διζέλου, «Εμφυλες σχέσεις σε έργα της μεταπολίτευσης: *Ο Γάμος* του Μ. Ποντίκα, *Η Εξορία* του Π. Μάτεσι και τα θεατρικά έργα της Μ. Λυμπεράκη (*Η γυναίκα του Κανδαύλη*, *Δαναΐδες*)»

14:50 – 15:10

Αθηνά Μιχαλοπούλου, «Γιάννης Βαλσαμίδης: Ένας Αιγιώτης θεατρικός συγγραφέας»

15:10 – 15:30

Ανδριανή Σαχίνογλου, «Η πεζογραφία του Δημήτρη Χατζή»

15:30 – 15:50

Έκτωρ Γασπαράτος

Μεταδραματικό και Εφαρμοσμένο Θέατρο: σημεία σύγκλισης

15:50 – 16:00 Συζήτηση

16:00 Λήξη εργασιών

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ – ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Μαρία Αδαμοπούλου

Οι διδαχές και οι ψυχολογικές προεκτάσεις του *Οιδίποδα Τύραννου*

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Ιωάννα Ρεμεδιάκη

Σκοπός της πτυχιακής εργασίας είναι η παρουσίαση της στόχευσης της τραγωδίας γενικότερα και της συγκεκριμένης τραγωδίας ειδικότερα στο να διδάξει το κοινό σχετικά με τα όρια της ανθρώπινης γνώσης και της αυτογνωσίας. Ο Οιδίποδας, ο πιο σοφός άνθρωπος που κατάφερε να λύσει το αίνιγμα της Σφίγγας, στην ουσία δεν γνώριζε τον ίδιο του τον εαυτό. Η εργασία θέτει ερωτήματα, όπως: Ποια είναι τα όρια της ανθρώπινης βούλησης; Μπορεί ο άνθρωπος να αποκτήσει αυτογνωσία και πόσο επώδυνη είναι αυτή η διαδικασία; Υπήρχε η πρόθεση στους αρχαίους ποιητές να συνδέσουν την ψυχολογία (ως γνώση της ψυχής) με την τραγωδία ή τα αρχέτυπα της τραγωδίας έδωσαν ώθηση στις θεωρίες της επιστήμης της ψυχολογίας;

Βιογραφικό:

Η Μαρία Αδαμοπούλου είναι πτυχιούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Εργάζεται ως δασκάλα χορού και μουσικοκινητικής σε σχολές χορού και δημοτικά σχολεία. Έχει εργαστεί ως εικονογράφος-σκιτσογράφος παιδικών παραμυθιών και βιβλίων. Επίσης δουλεύει ως face painter και εμψυχώτρια σε παιδικά πάρτι και εκδηλώσεις. Ασχολείται με την μελέτη σε παιδιά δημοτικού και την δημιουργική απασχόληση.

Έκτωρ Γασπαράτος

Μεταδραματικό και Εφαρμοσμένο Θέατρο: σημεία σύγκλισης

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Αικατερίνη Διακουμοπούλου

Η πολιτισμική ανάπτυξη είναι στενά συνδεδεμένη με τη διαφοροποίηση, υπό την έννοια της εξέλιξης, τόσο της ατομικής όσο και της συλλογικής συμπεριφοράς. Μια τέτοιου είδους μετατόπιση όμως δεν θα μπορούσε να επιτευχθεί αν -πρωτίστως- δεν υπάρξει ένας γόνιμος διάλογος, μέσω της ενεργοποίησης όλων των μελών της εκάστοτε κοινότητας αλλά και σταθερή παρουσία παραγόντων/θεσμών, όπως λ.χ. το θέατρο.

Στην εργασία επιδιώχθηκε η διερεύνηση των πρωτοποριακών εκείνων ειδών του θεάτρου, που παραχώρησαν τον λόγο στην πλατεία, που έδωσαν λόγο στους αφανείς και καταπιεσμένους ανθρώπους, ώστε να ακουστούν οι φωνές τους, «γκρεμίζοντας» έτσι τη σκηνή από το υπερυψωμένο «βάθρο» της. Στόχος μας ήταν να φωτίσουμε το Μεταδραματικό Θέατρο και τις ανθρώπινες πτυχές του, να γνωρίσουμε τις αρχές και εκφάνσεις του Εφαρμοσμένου Θεάτρου και να εντοπίσουμε κοινές ρίζες, τακτικές και στόχους τους.

Η εκπαιδευτική λειτουργία του θεάτρου και έννοιες όπως «ανθρωποκεντισμός», «εκδημοκρατισμός», «απο-τραγικοποίηση» και «ανάδειξη της καθημερινότητας» αποτελούν μερικά από τα σημαντικότερα σημεία σύγκλισης στα οποία οδηγήθηκε η έρευνά μας.

Βιογραφικό

Ο Έκτορας Γασπαράτος έχει μεγαλώσει στην Ιθάκη. Είναι ηθοποιός, φιλόλογος, δραματολόγος και εμψυχωτής θεατρικής αγωγής. Είναι απόφοιτος της Ανώτερης Σχολής Δραματικής Τέχνης του Ωδείου των Αθηνών, της Σχολής Παραδοσιακών Χορών της Δώρας Στράτου, του τμήματος Φιλολογίας του Πανεπιστημίου Κρήτης και τελειόφοιτος του τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Ως ηθοποιός έχει συνεργαστεί με σκηνοθέτες όπως οι Μ. Αντωνίου, Γ. Κακλέας, Λ. Παπαδόπουλος, Γ. Χουβαρδάς κ.α. Ενώ, ως δραματολόγος έχει υπογράψει τη δραματουργική επεξεργασία σε παραστάσεις, όπως «Οι ήχοι της Αιολικής Γης» στα πλαίσια του προγράμματος «Όλη η Ελλάδα ένας πολιτισμός» του Υπουργείου Πολιτισμού, αλλά και σε παραστάσεις του Ελεύθερου Θεάτρου. Σταθερός άξονας της καλλιτεχνικής έρευνάς του αποτελεί η δυνατότητα του θεάτρου -και της τέχνης γενικότερα- να λειτουργεί εκπαιδευτικά, θεραπευτικά, ως μέσο ένταξης, αλλά και ως μέσο σύσφιξης των σχέσεων σε εργασιακά περιβάλλοντα. Για τον λόγο αυτό έχει οργανώσει καλλιτεχνικές δράσεις σε Λέσχος Φιλίας, Γηροκομεία, Καταυλισμούς Ρομά κ.α. Κατά την τρέχουσα περίοδο

ετοιμάζει μια παράσταση με Δημοτικά Τραγούδια ξενιτιάς, η οποία πρόκειται να ταξιδέψει σε πολιτιστικούς συλλόγους ομογενών στην Ευρώπη.

Άννα Γιακουμάτου

Παραδοσιακές διαπολιτισμικές θεατρικές πρακτικές σε σχέση με το Αρχαίο Δράμα με επίκεντρο το Λύκειο Επιδαύρου – Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Καίτη Διαμαντάκου

Η εργασία με τίτλο «Παραδοσιακές διαπολιτισμικές θεατρικές πρακτικές σε σχέση με το αρχαίο δράμα με επίκεντρο το Λύκειο Επιδαύρου – Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος» και υπότιτλο «Χίqu, Noh, Kabuki, Kathakali, Khon» (οι υπό εξέταση παραδοσιακές θεατρικές πρακτικές του Ασιατικού Πολιτισμού) ακολουθεί τριμερή άρθρωση: Στο Πρώτο Μέρος γίνεται εισαγωγική αναφορά στη θεατρική πρακτική του αρχαίου ελληνικού δράματος, σε ορισμένες νεότερες διαπολιτισμικές προσεγγίσεις του αρχαίου δράματος, καθώς και στις σημαντικότερες παραδοσιακές θεατρικές πρακτικές του Ασιατικού θεάτρου (Κίνα, Ιαπωνία, Ινδία, Ταϊλάνδη). Στο Δεύτερο Μέρος το ενδιαφέρον εστιάζει στο Λύκειο Επιδαύρου - Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος και, πιο συγκεκριμένα, στα εργαστήρια και τις διαλέξεις των των Xu Jiali, Simon Abkarian, Phillip Zarrilli, Ichinosuke Umekawa, Pichet Klunchun κ.ά. Αντίστοιχα, στο Τρίτο Μέρος παρουσιάζεται η πρακτική εφαρμογή παραδοσιακών θεατρικών πρακτικών στην εκπαίδευση του ηθοποιού στην Ελλάδα, με αναφορά σε καλλιτέχνες που δρουν και εργάζονται στην Ελλάδα και δίδαξαν στο Λύκειο Επιδαύρου. Επιπρόσθετα, γίνεται αναφορά στο «Θερινό Μαντείο 2021 – Ιερά Οικε(ί)α» και πρόταση εφαρμογής του αρχαίου δράματος σε υπαίθριο αμφιθεατρικό χώρο. Την εργασία επισφραγίζει συζήτηση της σπουδάστριάς του Δ. Θ. Σ. Αρχαίου Δράματος, Λένας Σέρρα με τη γράφουσα της πτυχιακής εργασίας, οι οποίες αξιολογούν τη συμβολή του Λυκείου Επιδαύρου ως εκπαιδευτικού εργαλείου στον ελληνικό καλλιτεχνικό χώρο. Από το παραπάνω υλικό, η Ανακοίνωση θα επιχειρήσει να συλλέξει και να παρουσιάσει συνοπτικά τα δεδομένα που αφορούν το «Λύκειο Επιδαύρου – Διεθνές Θερινό Σχολείο Αρχαίου Δράματος», τον τρόπο λειτουργίας του, το πρόγραμμά του και τη συμβολή του στην ελληνική θεατρική εκπαίδευση.

Βιογραφικό:

Η Άννα Γιακουμάτου είναι πτυχιούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και απόφοιτη της Ανώτερης Δραματικής Σχολής «Πράξη Επτά». Εργάζεται ως ηθοποιός και θεατροπαιδαγωγός. Πρόσφατα, πρωταγωνίστησε στην παράσταση του έργου «Νυχιάνγκ» της Ευαγγελίας Γατσωτή στο Θέατρο Κύκλος, στην ταινία μικρού μήκους «Amelia» του Ιωάννη Ντόνεβ, και συνεργάστηκε με το ΔΗ.ΠΕ.ΘΕ. Ιωαννίνων ως θεατρολόγος-εμφυχωτριά.

Μαρία Διζέλου

Έμφυλες σχέσεις σε έργα της μεταπολίτευσης: *Ο Γάμος* του Μ. Ποντίκα, *Η Εξορία* του Π. Μάτεσι και τα θεατρικά έργα της Μ. Λυμπεράκη (*Η γυναίκα του Κανδαύλη*, *Δαναΐδες*)

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Θάλεια Μπουσιοπούλου

Οι έμφυλες σχέσεις των ηρώων, το τυπικό δίπολο αρσενικό vs θηλυκό πρωταγωνιστεί συχνά στο θεατρικό κείμενο και βρίσκεται στον πυρήνα της θεατρικής παραστατικότητας. Είναι γεγονός πως σε πληθώρα ελληνικών θεατρικών έργων – ιδιαίτερα στην ακμάζουσα μεταπολιτευτική περίοδο – εντοπίζονται, τόσο ασύμβατα έμφυλα πρότυπα, απελευθερωμένα από τα δεσμά των παραδοσιακών έμφυλων στερεοτύπων, όσο και συμβατικά μοντέλα όπου η πατριαρχία στραγγαλίζει τη γυναικεία ταυτότητα και σεξουαλικότητα. Μέσα από τις νέες αυτές δυνάμεις που ανανεώνουν το ρεπερτόριο, αναδύεται η θεατρική ιδιοφυΐα του Παύλου Μάτεσι στην *Εξορία*. Πρόκειται για μία σύγχρονη τραγωδία που υφαίνει αριστοτεχνικά τον ιστό του φόνου ενός αθώου φοιτητή, προβάλλοντας ένα ιδιαίτερο πλέγμα έμφυλων σχέσεων: οι ήρωες εμφανίζουν σύγχυση ταυτότητας καθώς η θηλυκή οντότητα τείνει στην αρρενωπότητα και την πατριαρχία ενώ το αρσενικό μοντέλο παρουσιάζεται άβουλο, και μαλθακό με στοιχεία έντονης θηλυκότητας και ψήγματα ομοφυλοφιλίας. Σχεδόν κανένας ήρωας δεν ταυτίζεται απόλυτα με το φύλο του και η θεωρία της από-φυσικοποίησης βρίσκει την απόλυτη εφαρμογή της στο έργο. *Ο Γάμος* του Μάριου Ποντίκα είναι ένα έργο σκληρό που εμφανίζει στην αποτρόπαιη

ενδοοικογενειακή βία, υπογραμμίζοντας το άγριο, αδυσώπητο και βασανιστικό πρόσωπο του άνανδρου πατέρα-αφέντη έναντι του γυναικείου φύλου. Το γυναικείο σώμα βιάζεται, εκμαυλίζεται, πραγματοποιείται και εμπορευματοποιείται στο βωμό του κέρδους. Η τοξική αρρενωπότητα κερδίζει. Τέλος στα αρχέγονα έργα της Μαργαρίτας Λυμπεράκη, *Η Γυναίκα του Κανδαύλη* και *Δαναΐδες*, οι ηρωίδες συνθλίβουν την πατριαρχία και την αφελή αρρενωπότητα, επιλέγοντας οι ίδιες το μέλλον τους. Τα θεατρικά πρόσωπα των παραπάνω θεατρικών έργων συνομιλούν μεταξύ τους, στο πλαίσιο της διακειμενικότητας, χωρίς ωστόσο να απωλέσουν την αυθεντικότητά τους.

Βιογραφικό:

Ονομάζομαι Διζέλου Μαρία και το πτυχίο των θεατρικών σπουδών είναι το 2ο πτυχίο μου. Έχω πτυχίο πληροφορικής και master στις Επιστήμες της Αγωγής. Αρχικά εργαζόμουν ως υπεύθυνη Πληροφορικής της ΚΑΦΕΑ Α.Ε. και στη συνέχεια διορίστηκα ως καθηγήτρια Πληροφορικής σε δημόσιο σχολείο. Τα τελευταία 4 χρόνια εργάζομαι ως διευθύντρια στο 1ο Γυμνάσιο Νέας Ιωνίας. Αν και καθηγήτρια Πληροφορικής, η λατρεία για το θέατρο με οδήγησε στη σχολή θεατρικών σπουδών του ΕΚΠΑ.

Αθηνά Μιχαλοπούλου

Γιάννης Βαλσαμίδης: Ένας Αιγίωτης θεατρικός συγγραφέας

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Κατερίνα Καρρά

Σκοπός της πτυχιακής εργασίας είναι η παρουσίαση του θεατρικού έργου ενός συγγραφέα που έδρασε στην περιοχή του Αιγίου κατά τη διάρκεια του Μεσοπολέμου, του Γιάννη Βαλσαμίδα και η σύνδεση του έργου του με το Αίγιο, έναν τόπο με λογοτεχνικό, θεατρικό και καλλιτεχνικό παρελθόν. Ο Βαλσαμίδης ήταν πολυγραφότατος και ασχολήθηκε τόσο με τη συγγραφή επιθεωρήσεων, όσο και λιμπρετών οπερετών και έργων πρόζας. Στη συγγραφή αξιοποιήθηκε το αρχείο του συγγραφέα που βρίσκεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους στο παράρτημα του Αιγίου. Στην εργασία περιλαμβάνονται στοιχεία για τη ζωή του συγγραφέα μέχρι την εκτέλεσή του από τους Γερμανούς και η παρουσίαση δύο θεατρικών έργων του συγγραφέα, του θεατρικού έργου πρόζας *Αλατάρμη* και της ρεβύ επιθεώρησης, *Ντόπιο Πράμα*.

Βιογραφικό:

Η Αθηνά Μιχαλοπούλου γεννήθηκε στο Αίγιο τον περασμένο αιώνα, όπου και πέρασε τα πρώτα χρόνια της, μέχρι που τέλειωσε και το λύκειο. Στη συνέχεια παρακολούθησε οικονομικά στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών. Εργάστηκε στο οικονομικό τμήμα εταιρειών, μέχρι που ανακάλυψε ότι το ενδιαφέρον της ήταν ο άνθρωπος και όχι μόνο οι αριθμοί. Παρακολούθησε σεμινάρια και μεταπήδησε στον τομέα ανθρωπίνου δυναμικού όπου και δούλεψε ως υπεύθυνη για πάνω από δέκα χρόνια. Ασχολήθηκε ενεργά με γιόγκα, ρέικι και παραδοσιακό βελονισμό. Από το 2021 φοιτά στη σχολή Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ από την οποία θα αποφοιτήσει τον Φεβρουάριο του 2025 - καλώς εχόντων των πραγμάτων. Λατρεύει το θέατρο, τα βιβλία και ανυπομονεί να συμμετέχει ενεργά στα θεατρικά δρώμενα.

Ειρήνη Μπαζάνη

Εκφραστικός χορός και Χοροθέατρο: Το νήμα του σύγχρονου χορού στη Γερμανία από το 1910 μέχρι και την εμφάνιση του Χοροθεάτρου

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Στεριανή Τσιντζιλώνη

Η εργασία διερευνά τη διαδρομή του χορού στη Γερμανία από το 1910 μέχρι και την εμφάνιση του χοροθεάτρου της Pina Bausch και ασχολείται με τρεις παραστάσεις της ώριμης εργογραφίας της για να εξερευνήσει κύρια χαρακτηριστικά του. Στη Γερμανία, η εξέλιξη του χορού από τις αρχές του 20ού αιώνα έως την εμφάνιση του πρωτοποριακού χοροθεάτρου της Pina Bausch είναι ραγδαία και πολύπλευρη και αντικατοπτρίζει τη δυναμική αλληλεπίδραση μεταξύ παράδοσης και καινοτομίας, τις κοινωνικοπολιτικές ανακατατάξεις και τον καλλιτεχνικό πειραματισμό.

Βιογραφικό:

Η Ειρήνη Μπαζάνη γεννήθηκε το 1998 στην Αθήνα. Σπούδασε στο τμήμα Θεατρικών Σπουδών στη Φιλοσοφική Σχολή Αθήνα και ταυτόχρονα φοίτησε στη Δραματική Σχολή του Γιώργου

Αρμένη. Έχει έντονο ενδιαφέρον από μικρή ηλικία για τη δημιουργική γραφή, τη δραματουργία, το μπαλέτο, τον σύγχρονο χορό, την υποκριτική, το τραγούδι και τη σωματικότητα που συνδέει όλα τα παραπάνω πεδία. Έχει παίξει σε επαγγελματικές θεατρικές παραστάσεις συνεργαζόμενη με τη Μαριλένα Ρασιδάκη, το Μάνο Βαβαδάκη, κ.α. Ταυτόχρονα, εργάζεται διδάσκοντας τη μέθοδο του pilates.

Ανδριανή Σαχίνογλου

Η πεζογραφία του Δημήτρη Χατζή

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Λίλυ Αλεξιάδου

Η εργασία αφορά στην πεζογραφία του Δημήτρη Χατζή. Αρχικά, αναφέρονται στοιχεία για τη ζωή του συγγραφέα, για την περίοδο που έζησε και τον τρόπο που αυτά επηρέασαν το χαρακτήρα του, τη συγγραφική του πορεία αλλά και τις θεματικές που έθιξε στο έργο του. Δίνεται έμφαση στα χαρακτηριστικά της μεταπολεμικής πεζογραφίας και τον τρόπο που η μεταπολεμική περίοδος επηρεάζει τα βιώματα των ανθρώπων. Στη συνέχεια, παρουσιάζονται τα έργα του αλλά και μοτίβα που συναντώνται σε αυτά. Ακόμα, Γίνεται μια προσπάθεια να αναζητηθούν στοιχεία δραματικότητας στα έργα του και έπειτα παρουσιάζονται έργα του που έχουν παρασταθεί. Τέλος, Γίνεται μια αποτίμηση της προσφοράς του Δημήτρη Χατζή στην Λογοτεχνία.

Βιογραφικό:

Η Σαχίνογλου Ανδριανή είναι απόφοιτος του Τμήματος Φιλοσοφίας Παιδαγωγικής και Ψυχολογίας της Αθήνας και κάτοχος του Μεταπτυχιακού Τίτλου Σπουδών «Θεωρία - Πράξη και Αξιολόγηση του Εκπαιδευτικού Έργου». Ακόμα είναι πτυχιούχος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Εργάζεται ως εκπαιδευτικός.

Ζωή Τζέλεση

Ο πατέρας και η κόρη μέσα από το πρίσμα του σαιξπηρικού *Περικλή*

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Ξένια Γεωργοπούλου

Η εργασία αυτή επιχειρεί να αναλύσει την περίπλοκη σχέση πατέρα-κόρης όπως αυτή εμφανίζεται στο έργο *Περικλής, πρίγκιπας της Τύρου* του Σαίξπηρ. Θα προσπαθήσει να εξετάσει το αρσενικό στοιχείο μέσα από τις διάφορες μορφές που αυτό παίρνει κατά τη δραματουργική του εξέλιξη, από την πρώιμη θέση του μνηστήρα-πρίγκιπα στη μετέπειτα εξελεγμένη θέση του πατέρα-μονάρχη, και πώς αυτό επηρεάζει με τη σειρά του την εξέλιξη του θηλυκού στοιχείου από κόρη-παρθένα σε μητέρα-βασίλισσα. Η ιδιαίτερη σχέση που αναπτύσσεται μεταξύ των δύο ρόλων, πατέρα-κόρης, περνά από ψυχαναλυτικά και δραματουργικά αξιοσημείωτες περιπλοκές, όπως την αιμομιξία και τη σεξουαλική εκμετάλλευση. Με τη βοήθεια κυρίως του λατινικού, κρυμμένου κάτω από το χαλί, έργου *Historia Apollonii Regis Tyri* θα ανακαλύψουμε σιγά-σιγά τις κρυμμένες πτυχές και τις προηγούμενες εκδοχές των χαρακτήρων μας ξετυλίγοντας το κουβάρι μιας αρχαίας ιστορίας που έχει περάσει από τα χέρια πολλών συγγραφέων ανά τους αιώνες. Θα προσπαθήσουμε να αποκωδικοποιήσουμε αυτήν την παλαιά ιστορία, με σύγχρονο όμως ενδιαφέρον, μέσα από θρησκευτικούς συμβολισμούς, την πτολεμαϊκή αστρολογία, την αναγεννησιακή φυσιολογία και ψυχολογία, για να καταλήξει τελικά να μας διηγηθεί καλύτερα τις αφηρημένες και άπιαστες μορφές που παίρνει το *anima* και το *animus* ανά τους αιώνες. Κύριο θέμα όμως πάντα θα παραμείνει η ανάλυση της κόρης, η σημαντική ανάδειξή της ως δραματικού χαρακτήρα, και ο ρόλος του πατέρα όπως αυτός παλεύει με τις δραματουργικές εξελίξεις που παρουσιάζονται στο διάβασμά του.

Βιογραφικό:

Η Ζωή Τζέλεση είναι απόφοιτος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ. Έχει δουλέψει στον χώρο της εκπαίδευσης, του κινηματογράφου ως μοντέρ και εργάζεται τα τελευταία χρόνια στον χώρο του θεάτρου.

Μαρία-Δανάη Τσουρουφλή

Συμβάσεις και κώδικες υποκριτικής στο ιαπωνικό Kabuki

Επιβλέπουσα διδάσκουσα: Καίτη Διαμαντάκου

Το θέατρο Kabuki είναι ένα από τα πιο αναγνωρίσιμα είδη θεάτρου της Ιαπωνίας, με πλούσια ιστορία και σημαντική επίδραση στην πολιτισμική ζωή της χώρας. Πρόκειται για ένα λαϊκό είδος ψυχαγωγίας που επιβιώνει από την εποχή του Ιαπωνικού μεσαίωνα ως τις μέρες μας και χαρακτηρίζεται για την προσαρμοστικότητά του απέναντι σε δραστικές αλλαγές μέσα στον χρόνο και ταυτόχρονα για τη διατήρηση παραδοσιακών στοιχείων. Στην Ανακοίνωση συνοψίζονται βασικά στοιχεία της δραματοουργίας και της σκηνικής πρακτικής του θεάτρου Kabuki και παρατίθενται οι διαφορές και οι ομοιότητες με το αρχαιοελληνικό δράμα και θέατρο. Το συμπέρασμα που αναδεικνύεται μέσα από αυτή τη σύγκριση είναι πως υπάρχουν ομοιότητες κυρίως σε θέματα δραματοουργίας και πρόσληψης, όμως υπάρχουν στοιχεία της παράστασης που διαφέρουν ριζικά. Παρόλα αυτά, πρόκειται για ένα αντικείμενο μελέτης που χρήζει περαιτέρω διερεύνησης καθώς θα μπορούσαν να δοθούν νέες προοπτικές στην αναπαράσταση ή/και τη μελέτη των θεατρικών κειμένων και των δύο ειδών.

Βιογραφικό:

Η Μαρία-Δανάη Τσουρουφλή είναι απόφοιτος του Τμήματος Θεατρικών Σπουδών του ΕΚΠΑ και μεταπτυχιακή φοιτήτρια στο Animation του Τμήματος Γραφιστικής του ΠΑΔΑ. Κύρια ενδιαφέροντά της η μελέτη και η παραγωγή του *animation* αλλά και πώς μπορεί να συνεισφέρει στην παραγωγή και την εκμάθηση του θεάτρου.